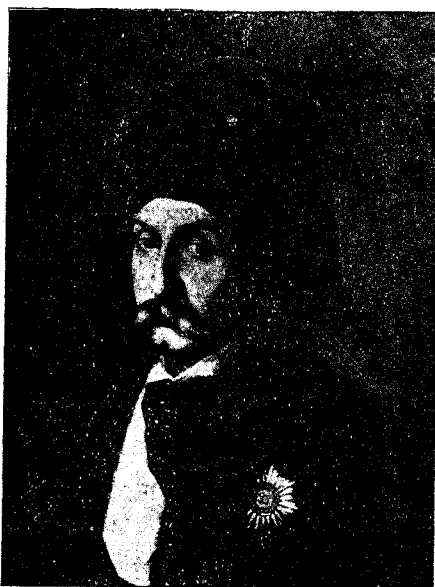

πικρὸν τὸ ποτήριον τοῦ ἔμφυλλίου πολέμου δεινῶς καταπιεσθεὶς τῷ 1824 καὶ τέλος τῷ 1826 βαρυθυμῶν διὰ τὸν ἄμεσον τότε ἐκ τοῦ Ἰμβραῖμ κίνδυνον τῆς πατρίδος ἀπέθανεν ἐν Ναυπλίῳ. — Ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Ἀνδρέας γεννηθεὶς τῷ 1792 καὶ κατ' οἶκον κυρίως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πατρὸς παιδευθεὶς, ἐκ κληρονομίας δὲ καὶ παιδεύσεως πάντα τὰγαθὰ τῶν προγόνων λαβὼν, νεώτατος ἐγένετο προσεστῶς τῶν Καλαβρύτων καὶ μετὰ τοῦ πατρὸς μυηθεὶς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἐγένετο μετὰ τοῦ Γερμανοῦ καὶ τοῦ Ἀνδρ. Λόντου ἡ διάσημος ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀχαϊκῆ τριανδρία ἢ τοσοῦτον αὐτὸν συνδραμοῦ-

Ἀνδρέας Ζαΐμης (ἀγωνιστής).

σα, καὶ μάλιστα ἐν ἀρχῇ ἀποφασίσασα, κηρύξασα, ἀρξαμένη καὶ ἐνεργοῦσα αὐτὸν ἐν τῇ Β. Πελοποννήσῳ.

Καὶ λοιπὸν ὁ Ἀνδ. Ζαΐμης μετέσχεν ἀφειδῶς τῆς πολιορκίας τῶν Πατρῶν, ἔνθα πολλάκις ἐκινδύνευσε νὰ αἰχμαλωτισθῇ, καὶ αἱ ἐν γένει πολεμικαὶ αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις στρέφονται κυρίως περὶ τὰς Πάτρας· μετέσχε τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελεύσεως τοῦ 1821, μεθ' ἣν καὶ αὐθις ἐκινδύνευσεν ἐν Πάτρασι συμπολεμῶν τῷ Κολοκοτρώνῃ, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀσχολίας ταύτης ἀπουσίαν του ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ Δράμαλη ἱκανοποιήθη διὰ τῆς ἐν Ἀκράτα πανωλεθρίας

τῶν ἐχθρῶν, ἧς πλείστον καὶ αὐτὸς μετέσχε. τῷ 1823 μετέσχε τῆς ἐν Μεσολογγίῳ ἐκδιώξεως τῶν ἐχθρῶν καὶ τῷ 1824 ἠγωνίζετο περὶ τὰς Πάτρας, ὅτε ἀρξαμένου τοῦ ἔμφυλλίου πολέμου ἀπεσύρθη εἰς Κερπινῆν, ἔνθα ἐκβιασθέντος καὶ ἀρπαγέντος τοῦ οἴκου αὐτοῦ ὑπὸ τῶν σιφῶν τοῦ Γκούρα καὶ Καραϊσκάκη ἔφυγεν εἰς Δίβρην καθεῖθεν διὰ Κουνουπελίου εἰς Στερεὰν Ἑλλάδα, ἐπόθεν κρυπτόμενος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἰμβραῖμ. Τῷ 1826 ὡς πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔδειξεν Ἀριστείδου καρδίαν ἀναγνωρίσας

Θεοδύβουλος Ζαΐμης (πρωθυπουργός).

καὶ ὑποστηρίξας τὸν ἐχθιστὸν αὐτῷ διὰ τὰ ἐν Κερπινῇ Καραϊσκάκῃ, ἀλλ' ἀνδρειότατον καὶ χρησιμώτατον διὰ τὸν ἀγῶνα, ὃν διώρισε στρατάρχῃν τῆς Στερεᾶς ἐπιτυχέστατα. Ἐπίσης ἐπὶ Καποδίστρια, ἀναρχίας, ἀντιβασιλείας καὶ Ὀθωνος μετασχὼν πάντοτε τῶν κοινῶν ἐν θέσει καὶ ἀξιώμασι διαπρεπέσι διεκρίθη διὰ τὴν βαθύνοιαν, τὸ μέτριον καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ χαρακτήρος, δι' οὗ πλείστα κακὰ πρόελαβε, καὶ ὑπὸ πάντων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ἐχθρῶν καὶ φίλων, Ἑλλήνων καὶ ξένων, ἐπαινεῖται, μέγας πατριώτης, ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τὰ πάντα θυσιάσας καὶ εἰς χρέη χάριν τοῦ Ἔθνους ὑπο-